

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 4ης Ιουνίου 2003

Συνεδικασθείσες υποθέσεις T-124/01 και T-320/01

Pietro Del Vaglio
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Διορθωτικός συντελεστής - Σύνταξη - Έννοια της κατοικίας -
Βάρος αποδείξεως - Ηνωμένο Βασίλειο»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 767

Αντικείμενο: Προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής της 5ης Απριλίου 2000 και της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 με τις οποίες απορρίφθηκε το αίτημα εφαρμογής του διορθωτικού συντελεστή για το Ηνωμένο Βασίλειο στη σύνταξη του προσφεύγοντος από 8 Μαΐου 1999 και από 24 Σεπτεμβρίου 2000, αντιστοίχως, καθώς και την επιδίκαση αποζημίωσης και τόκων ημερημιαίας επί του υπολοίπου της συντάξεως.

Απόφαση: Η προσφυγή T-124/01 απορρίπτεται. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 στο μέτρο που η Επιτροπή αρνήθηκε να εφαρμόσει τον διορθωτικό συντελεστή για το Ηνωμένο Βασίλειο στη σύνταξη του προσφεύγοντος από 1ης Ιανουαρίου 2001. Απορρίπτει την προσφυγή T-320/01 κατά τα λοιπά. Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα τόκους με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης, που ισχύει στις διάφορες φάσεις της οικείας περιόδου προσανυξημένο

κατά δύο μονάδες ετησίως, επί των οφειλομένων ποσών της σύνταξης από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Μαρτίου 2001. Οι τόκοι θα υπολογιστούν με αφετηρία τις διάφορες ημερομηνίες κατά τις οποίες έπρεπε να καταβληθούν τα διάφορα ποσά της σύνταξης μέχρι εξοφλήσεως. Στην προσφυγή Τ-124/01 κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Στην προσφυγή Τ-320/01, η Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα καθώς και το ήμισυ των εξόδων του προσφεύγοντος. Στην προσφυγή Τ-320/01, ο προσφεύγων φέρει το ήμισυ των εξόδων του.

Περίληψη

- 1. Υπάλληλοι - Συντάξεις - Διορθωτικός συντελεστής - Αντικείμενο - Διορθωτικός συντελεστής της χώρας κατοικίας του συνταξιούχου - Έννοια της κατοικίας
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 82)*
- 2. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξης εκτιμάται βάσει των πραγματικών στοιχείων όπως εμφανίζονται κατά τον χρόνο της έκδοσής της
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)*
- 3. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Αίτημα αποζημιώσεως - Ακύρωση της προσβαλλομένης παράνομης πράξης - Προσήκουσα αποκατάσταση της ηθικής βλάβης
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)*

1. Από το γράμμα του άρθρου 82 του ΚΥΚ προκύπτει ότι οι συνταξιούχοι δικαιούνται εφαρμογής στη σύνταξή τους του διορθωτικού συντελεστή που προβλέπεται για τη χώρα όπου αποδεικνύουν ότι διαμένουν. Οι εφαρμοζόμενοι διορθωτικοί συντελεστές σκοπούν να εξασφαλίσουν σε όλους τους πρώην υπαλλήλους παροχές με την ίδια αγοραστική δύναμη ανεξαρτήτως τύπου διαμονής παρά το γεγονός ότι το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται ενδέχεται να

καταναλωθεί σε άλλη χώρα από τη χώρα διαμονής. Πράγματι η επιλογή της χώρας διαμονής ως κριτηρίου αναφοράς για την εκτίμηση των συνθηκών ζωής και της αγοραστικής δύναμης των συνταξιούχων δικαιολογείται από το γεγονός ότι η κατοικία κατά την έννοια του άρθρου 82 του ΚΥΚ νοείται ως ο τόπος όπου ο πρώην υπάλληλος εγκατέστησε πράγματι το κέντρο των συμφερόντων του ΚΥΚ, δηλαδή ο τόπος όπου θεωρείται ότι πραγματοποιεί τις δαπάνες του.

Η έννοια της κατοικίας που καλύπτει τον τόπο όπου ο ενδιαφερόμενος εγκατέστησε το μόνιμο ή σύννηθες κέντρο των συμφερόντων του με την πρόθεση να του προσδώσει μόνιμο χαρακτήρα περιλαμβάνει, ανεξάρτητα από το καθαρά ποσοτικό στοιχείο του χρόνου που περνά το πρόσωπο στο έδαφος της μιας ή της άλλης χώρας, εκτός από το αντικειμενικό στοιχείο της κατοικίας σε ορισμένο τόπο, την πρόθεση του ενδιαφερομένου να δώσει στο στοιχείο αυτό τη συνέχεια που συνεπάγεται μια συνήθεια ζωής και η εξέλιξη ομαλών κοινωνικών σχέσεων. Αυτή η έννοια της κατοικίας είναι χαρακτηριστική της ευρωπαϊκής δημόσιας υπηρεσίας και δεν συμπίπτει οπωσδήποτε με τις εθνικές εκδοχές του όρου αυτού.

(βλ. σκέψεις 70 έως 72))

Παραπομπή: ΔΕΚ, 14 Ιουλίου 1988, 284/87, Schäflein κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4475, σκέψη 9· ΠΕΚ, 14 Δεκεμβρίου 1995, T-285/94, Pfloeschner κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-291 και II-889, σκέψη 46· ΠΕΚ, 7 Ιουλίου 1998, T-238/95 έως T-242/995, Mongelli κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-319 και II-925, σκέψεις 41 έως 43· ΠΕΚ, 3 Μαΐου 2001, T-60/00, Λιάσκου κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2001, σ. I-A-107 και II-489, σκέψη 53, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία· ΠΕΚ, 18 Σεπτεμβρίου 2002, T-29/01, Puente Martín κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-157 και II-833, σκέψη 60 και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία

2. Η νομιμότητα μιας ατομικής πράξης που προσβάλλεται ενώπιον του κοινοτικού δικαστή εκτιμάται αναλόγως των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υπάρχουν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως. Συγκεκριμένα, αν το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τη νομιμότητα υπό το φως πραγματικών στοιχείων που δεν υπήρχαν κατά την ημερομηνία αυτή, θα υποκαθιστούσε το όργανο που εξέδωσε την συγκεκριμένη πράξη. Το Πρωτοδικείο όμως δεν είναι αρμόδιο να υποκαθίσταται στα όργανα.

(βλ. σκέψη 77)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 7 Φεβρουαρίου 1979, 15/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 143, σκέψη 7· ΔΕΚ, 17 Μαΐου 2001, C-449/98 P, IECG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001 σ. I-3875, σκέψη 87· ΠΕΚ, 11 Ιουλίου 1991, T-19/90, Von Hoessle κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1991, σ. II-615, σκέψη 30· ΠΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1996, T-177/94 και T-377/94, Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-553 και II-1471, σκέψη 119

3. Η ακύρωση πράξεως της διοίκησης που προσβάλλεται από υπάλληλο συνιστά καθεαυτή κατάλληλη και κατ' αρχή επαρκή ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που του προξένησε ενδεχομένως η ακυρωθείσα πράξη.

(βλ. σκέψη 77)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 7 Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψεις 25 έως 29· ΠΕΚ, 11 Σεπτεμβρίου 2002, T-89/01, Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-153 και II-805, σκέψη 97